

De Torenmeermin

- WSV Burghsluis -

Winter 2024 - 2025

't Oliegeultje
CULINAIRE WATEREN

U kunt online een tafel
reserveren via de
website

Redactioneel

Het is weer gelukt om ons clubblad gevuld te krijgen, met dank aan die leden die verhalen en wetenswaardigheden hebben aangedragen. Helaas missen we ons redactielid, Tarcies Carlier. Hij heeft zijn schrijfpenn ingeleverd. Tarcies is zijn loopbaan bij ons begonnen met zijn avonturen op het zeilschip "De Eendracht" dit verhaal was zo lang dat we het over verschillende Torenmeerminnen hebben uitgesmeerd. Wij zijn hem dank verschuldigd voor zijn werk voor ons clubblad. We hebben een goede vervanger voor hem gekregen n.l. Arjan Helle, welke bij velen bekend is als lid van onze W.S.V.

Beste leden van W.S.V. Burghsluis, sinds dit jaar maak ik deel uit van het redactieteam van de Torenmeermin. Jullie zullen de komende tijd stukjes van mijn hand terug kunnen vinden in ons lijfblad.

Voor degenen die mij nog niet kennen. Ik ben Arjan Helle, getrouwd met mijn vriendin Thea. Wij hebben twee kinderen en negen kleinkinderen, zij kunnen allemaal als de beste krabben vangen. Wij zijn inmiddels 6 jaar lid van de vereniging en liggen met de boot op een prachtig plekje aan de D-steiger (8). Het is zo mooi daar, dat het zeilen er de laatste jaren bij inschiet, met onze zeilboot "Sindoro", een Dehler 37, hebben wij eerder veel tochten ondernomen naar Frankrijk, de Kanaaleilanden, Ierland en zelfs een rondje om Engeland. Ik ben de Benjamin van het redactieteam maar wordt dit jaar toch ook 75 jaar. Voor deze uitgave wens ik u veel leesplezier toe!

**CO
LO
FO
N!**

De Torenmeermin is het
verenigingsblad van
WSV Burghsluis
Havenplateau 3
4328 NT Burghsluis

Redactie: Kees Overbeeke
Anton Viergever
Arjan Helle
Druk: Luxor drukkerij
Nijmegen

Bijdragen uitsluitend naar:
strand@zeelandnet.nl

Planning evenementen 2025

De evenementen voor 2025 zijn nog niet bekend. Deze worden apart aan de leden bekendgemaakt medio januari 2025.

Enjoy yachtservice

Deltastraat 17, 4301 RC Zierikzee
+31(0)111 416 488
info@enjoyyachtservice.nl
www.enjoyyachtservice.nl

- Botenlift tot 30 ton
- Mastenkraan
- Winterstalling in moderne loodsen of buitenstalling
- Onderhoud, reparatie en renovatie
- Dealer Vetus

vetus DIESEL

WWW.ENJOYYACHTSERVICE.NL

Herma de Jong
zeilmakerij
Segelmacherei

Windsurfzeilreparaties
Reparaties bootkappen, huiken en hoezen
Speciale opdrachten van oude jachtzeilen
zoals kussens en tassen.
Maatwerk tuinschermen en tentreparaties

Dapperweg 24, Burgh-Haamstede • Tel. + 31 (0) 6 515 90 154 • www.zeilmakerijhermadejong.nl

Van de voorzitter

Na een fijne lange zomer en een heerlijk vaarseizoen, heeft het najaar redelijk weer gebracht en heeft een aantal van U het vaarseizoen nog wat kunnen verlengen.

Onze mooie haven is nu al flink leeg, veel boten zijn al naar hun winterplek verplaatst en winterklaar gemaakt. Hoewel een aantal diehards ook in de winterperiode, wanneer het mogelijk is, zal gaan varen.

In Burghsluis wordt flink doorgewerkt, onder leiding van onze havencommissaris Roland Krijger, het betreft verbeteringen in en aan de haven. Het havenkantoor, het sanitaire gebouw en het Oliegeultje worden geschilderd en in het voorjaar ook het Torentje zodat alles voor het komende seizoen klaar is en er weer top uitziet. Ook krijgen alle vingerpieren, bij het ijzerwerk rondom de palen, mooie stootrubbers voor bescherming van uw boot.

Verder wordt de haven volledig geïnspecteerd op welke klussen er de komende jaren aankomen, zodat we het in de meerjarenbegroting op kunnen nemen.

Rest mij u een goede winterperiode toe te wensen en alvast fijne feestdagen en hoop iedereen in het nieuwe seizoen weer gezond terug te zien op de haven.

Uw voorzitter,

Gerrit Bussink

Van de havenmeesters

Verzoek van onze havenmeesters om bij vertrek uit de haven naar een winterberging of ligplaats elders, dit te melden aan de havenmeester. Laat uw box, voor eventueel gebruik door passanten, verzorgt achter. Sluit uw walaansluiting af met b.v. een hangslot of tyrip. Landvasten verwijderen.

Hierna volgen een aantal aandachtspunten voor leden die met hun vaarttuig deze winter in onze haven blijven liggen.

- Zorg dat uw vaarttuig stormvast is afgemeerd, dubbele trossen betekent dubbele veiligheid.
- Extra meertrossen, van deugdelijk materiaal, gereed voor gebruik.
- Berg uw zeilen benedende op, U kunt ze ook meenemen naar huis en op een droge plaats opbergen.
- Dit geldt ook voor andere “losse” zaken, zeker als U niet meer vaart deze winter.
- Vallen los van de mast. Voorkom onnodig kleppen tegen de mast.
- Bij gebruik van een wintertent of zeil zorg voor voldoende borging.
- Systemen waar zich water in bevindt, tap ze af.
- Bij verwachting van strenge vorst is het verstandig de koeling van de motor van antivries te voorzien.
- Een volle dieseltank voorkomt condensvorming en uiteindelijk ook de vorming van sludge.
- Losse elektronica is het beste thuis op te bergen.
- Zorg dat er geen waardevolle zaken aan boord blijven die demontabel zijn, bedenk dat het dievengilde geen winterslaap houdt.

Een aantal leden heeft verzocht te mogen overwinteren op een andere plek dan in hun eigen box. Wij raden dit nadrukkelijk af. De beste plek om te overwinteren is in uw eigen box, omdat u dan uw schip op 4 punten vast kunt leggen. Is uw buurtschip weg dan adviseren wij u in het midden van uw gezamenlijke box te gaan liggen.

Aan een langsteiger, zoals de passanten steiger, ligt uw schip haaks op de wind op zee en kan bij storm overhellen door winddruk op de mast. Hierdoor is het mogelijk dat uw stootwillen op de steiger worden gewipt en er schade aan uw schip ontstaat.

De havenmeesters zijn in de winterperiode beperkt aanwezig. Ze doen minstens 1x per dag een ronde over de steigers en bij slecht weer zo nodig meer.

Het is aanbevelingswaardig dat u als eigenaar zo nu en dan ook zelf naar uw eigendom komt kijken, b.v. na een zware storm. De havenmeesters kijken wel naar de buitenkant, maar kunnen de binnenzijde niet zien.

Indien nodig is de havenmeester te bereiken onder T. 06 - 51 03 27 02.

Grootste assortiment huurfietsen
FietsverhuurZeeland.nl

Servicepunt op het eiland:
Haamstede - Burghseweg 58A

Fietskaart
Schouwen
Duiveland

Fietsverhuur

**Gratis
Fietskaart**
bij uw
reservering

The advertisement features a woman in a blue jacket riding a bicycle on a path. In the background, there are industrial buildings and a body of water. A yellow circular graphic highlights the offer of a free bicycle card upon reservation.

Pieter Looren de Jong

* 4 november 1956 † 7 september 2024

Op 7 september ontvingen wij het droeve bericht dat ons clublid Pieter Looren de Jong overleden is.

Piet was een echte visser en was dikwijls met zijn motorboot “de Old Chap” op de Oosterschelde te vinden , waar hij soms met opmerkelijke vangsten terugkeerde naar de haven. Het is niet verwonderlijk dat Piet medeorganisator was van de jaarlijkse viswedstrijd en zich hier fanatiek voor inzette. Naast zijn vishobby was Piet een handig persoon hij voerde veelal klusjes uit voor andere leden die niet zo handig waren, ook was hij paraat als er iets aan een steiger moest gebeuren.

Met recht werd van hem gezegd dat hij twee rechterhanden had. In het havenkantoor was Piet ook een geziene gast, waar hij onder andere zijn visverhalen aan de orde stelde.

Het laatste seizoen was hij, wegens zijn ziekte, vrijwel niet in staat naar zijn geliefde Burghsluis te komen. Wel presteerde hij het nog om zijn boot te behandelen met antifouling.

We zullen hem missen in het havenkantoor, op de haven en bij komende viswedstrijden. Wij wensen zijn vrouw en zoon sterkte toe.

Pieter was betrouwbaar, duidelijk en had zijn eigen gevoel voor humor.

Van de familie

Wij willen iedereen bedanken voor de lieve berichtjes en medeleven met het overlijden van Pieter Looren de Jong. In het bijzonder Ad de Hamer en Roland Krijger.

Namens Corry en Ariën Looren de Jong

Algemene Ledenvergadering 25 mei '24

door Kees Overbeeke

*Er wordt druk vooroverleg gepleegd;
de stoelen zijn nog leeg.*

De ALV werd gehouden in Grand Hotel ter Duin in Burgh-Haamstede. De belangstelling van de leden was redelijk.

Zoals gebruikelijk opent de voorzitter de vergadering. Er blijken zijn geen nieuwe leden in de zaal te zijn die zich kunnen voorstellen.

Mededelingen

- Roger de Graaf heeft een diepvries geschonken die door de leden gebruikt kan worden.
- Er wordt gewerkt aan een afvoer van het chemisch toilet.
- Tarcies Carlier heeft zijn medewerking aan het clubblad opgezegd; zijn plaats wordt opgevuld door Arjan Helle.
- Het niet scheiden van afval kan tot hoge boetes leiden, vooral wanneer er GFT of ander afval in de plastic container wordt gedumpt. Willem van Zalm zal het bestuur hierover adviseren.
- De financiële afwikkeling van de vereniging wordt binnenkort overgeheveld naar E-Captain.
- In de volgende AIV zal van gedachten gewisseld over renovatie van het torentje.
- De verlenging van de erfpachtcanon t.b.v. de ondergrond van het clubgebouw wordt geregeld; deze canon geldt voor 30 jaar.
- Op de conceptnotulen van de ALV van 2 december 2023 komt geen commentaar van de leden; zij worden daarom goedgekeurd.

Herstructurering ICT

Albert Naardin legt uit wat er gedaan is sinds de renovatie van het sanitairgebouw. Er lagen veel knooppunten in het havenkantoor. Die zijn nu in een nieuwe verzamelkast ondergebracht. Ook vertelt Albert wat de gedachten zijn over de toekomst.

Stand van zaken m.b.t. de renovatie van het sanitairgebouw

Michel Freericks schetst de werkzaamheden die tot het huidige resultaat geleid hebben. Om vergissingen te voorkomen heeft dagelijks contact met de aannemers plaatsgevonden. Hierbij heeft Albert Valk veel hulp en steun verleend. Daar wordt hij vriendelijk voor bedankt. Verder worden genoemd de havenmeesters (Ad De Hamer, Ad van Hassel en Leen Verloo) en Roland Krijger (de rechterhand van Michel). Ook werd speciaal gelet op de geoffreerde kosten; deze vallen binnen het budget.

Albert Valk ontvangt een mooie bos bloemen voor zijn vrouw.

Financiën

De penningmeester Dirk Jongejan geeft uitleg over de financiën van de vereniging en de begroting van 2024. In 2023 zijn 542 motorboten en 2326 zeilboten in de haven ontvangen. Er zijn dit jaar enkele kleine verhogingen (o.a. servicekosten) doorgevoerd. Uit de vergadering komt het verzoek om voortaan in de najaars-ALV de eventuele verhogingen m.b.t. het volgende jaar aan de orde te stellen. Vooral de energiekosten zijn sterk gestegen, hoewel zij momenteel weer dalen. Het is de bedoeling om de financiële afhandeling onder te brengen bij E- Captain in 2025.

Kaskommissie

De kaskommissie heeft de financiën van de vereniging in samenwerking met de penningmeester gecontroleerd en geen afwijkingen geconstateerd.

De commissie vindt het een goede zaak dat de financiën ondergebracht worden bij E-Captain. Frans Jansen en Marco Becks geven zich op als lid van de kaskommissie.

Sluiting sanitair in de winter en wijzigen havenreglement

Om energie te besparen stelt het bestuur voor de sanitaire ruimten in het winterseizoen te sluiten. Hiertegen is nogal wat oppositie, want enkele leden willen ook in de winter gebruik maken van deze ruimten. Het bestuur zal nu kijken of het mogelijk is de verwarming te verlagen en een of meerdere douches open te laten in de winterperiode. Uiteraard wordt dan wel verwacht dat de ruimte na gebruik netjes en schoon achtergelaten wordt.

Het bestuur wil het havenreglement zo aanpassen dat leden die in de winter hun boot in de haven laten liggen, indien nodig, kunnen worden gedwongen hun boot regelmatig te controleren. Zo kan bijvoorbeeld worden voorkomen dat de havenmeesters zeilen die nog aangeslagen zijn moeten bergen.

Leden die regelmatig in de winter zeilen kunnen dispensatie krijgen.

Evenementen

Thea Helle geeft uitleg over de evenementen die 2024 zullen plaatsvinden. Hierbij refereert ze aan de lezing die door Ard Stoutjesdijk bij bedrijf Vitro In Haamstede gegeven is over vissen. Hiervoor wordt de eigenaar, John Bijl, bedankt.

De reanimatiecursus t.b.v. de AED is door 12 personen gevolgd. Gehoopt wordt dat er in 2025 minstens 15 deelnemers zullen komen. Aan de opening van het seizoen deden 50 personen mee.

Voor de clubtocht naar Middelburg hebben zich 9 boten ingeschreven.

De Roggeplaatregatta heeft tot nog toe maar twee deelnemers opgeleverd, zodat overwogen wordt om dit evenement niet door te laten gaan. De viswedstrijd wordt op 26 juni gehouden.

Het captainsdinner staat 31 augustus en de mosselavond 28 september op de rol. Verder wordt overwogen om, wanneer hier voldoende belangstelling voor bestaat, een jeu de bouleswedstrijd te houden.

Havenzaken

Roland Krijger geeft de stand van zaken aan m.b.t. de wachtlijst. Momenteel wordt gewerkt aan de verlichting en elektra op de steigers en de lantarenpalen. Bekeken wordt of ook de plaatsen van kleine langsliggers van een stopcontact kunnen worden voorzien.

Zelfwerkzaamheid

Enkele personen hebben zich opgegeven om de zelfwerkzaamheid te begeleiden. Vanuit de leden komt het voorstel om de zomerstop m.b.t. zelfwerkzaamheid te verlengen van 1 mei tot minimaal 1 juni.

Baggeren

In 2024 zal niet gebaggerd worden in de haven. Peilingen naar de diepgang in de haven worden binnenkort uitgevoerd.

Rondvraag

Gevraagd wordt waarom de ALV's in dit hotel plaats vinden; we hebben toch een clubgebouw? Het is bedoeling van het bestuur om dit weer op de oude manier te doen. De voorzitter brengt het 'goed lidmaatschap' ter sprake. Hij vindt dat leden best wat meer kunnen doen, zoals het schoonmaken van hun steigerdeel, in het bijzonder de houten steigerdelen.

Na de vergadering wordt in de foyer nagepraat, onder het genot van een drankje en een hapje.

De vergadering in gespannen aandacht

Opening seizoen

door Arjan Helle

In en om het Torentje is het 5 mei om vier uur 's middags al een drukte van belang. Op deze strakblauwe, windstille dag is een groep leden van wsv Burghsluis toegestroomd voor de opening van het seizoen. Onder het genot van een glaasje, een hapje en een lekker soepje wordt gesproken over de lange winter waarin we elkaar nauwelijks hebben gezien. De plannen voor het vaarseizoen komen aan bod. Een aantal van ons heeft zojuist een voorlichting over vissen achter de rug en kijkt gebiologeerd naar de Oosterschelde, waar veel meer te ontdekken valt dan we al wisten. Anderen hebben het over de tocht naar Pin Mill: wie doen er mee, hoe is de weersverwachting, etc. In die groepjes is Willem van Veen vaak aan het woord.

Dan is het plotseling stil. Michel Freericks is op een tafel gekropen om ons te verwelkomen. Vervolgens informeert hij ons over de activiteiten rondom het sanitair, en werpt hij een blik op de plannen voor dit jaar. De sfeer is geanimeerd. Er worden broodjes gesmeerd, het bier wordt uit de kratten gehaald, en de wijn vloeit in de glazen. Toine Stommen roept ineens `miauw` - dat blijkt de clou te zijn van een voor een beperkt gezelschap bestemde mop.

Het blijft mooi, droog weer en er zijn veel leden aanwezig. Het seizoen is gestart.

Van Stavanger naar Burghsluis

door Willem van Veen

Nadat we bijna drie weken heerlijk in Noorwegen hebben gezeild komt de tijd om aan de terugtocht te beginnen. Van Stavanger naar Burghsluis is 475 mijl. Een beetje conservatief berekend, met een gemiddelde bootsnelheid van 5.5 knopen, doen we daar iets minder dan vier dagen over. Dan hebben we een goed-weer-periode van vier dagen nodig. We kunnen natuurlijk ook via een andere tussenbestemming varen. Stavanger - Terschelling is 360 mijl, krap drie dagen. Of via Thyborøn, of Helgoland, maar dan wijken we erg af van de rechte lijn naar Burghsluis.

Voor ons is, aan de wind varend, een windsnelheid tot 15 knopen acceptabel; op ruimere koersen mag het 23 knopen zijn. Maar ook bij minder wind kunnen we vertrekken. We zullen er dan natuurlijk wel langer over doen, of de motor bij moeten zetten. Bovendien is het belangrijk hoe lang de wind acceptabel en veilig zal blijven.

Donderdag 15 augustus

Vandaag staat er voor Stavanger een zuidenwind van 25 knopen - dus uit de verkeerde hoek en te hard. Onze zoon Douwe komt vandaag aan, hij kan nog een dagje in Stavanger kijken. Vrijdag lijkt het beter weer te worden: ten noorden van ons geldt een waarschuwing voor 7 bft, maar naar het zuiden is de wind de komende 3 à 4 dagen veel zwakker (ZW 5-15 knopen). Uit het noorden komt er dan wel weer meer wind, maar daar blijven we in principe zuidwaarts van. Niet ideaal, maar wel te doen en veilig. We besluiten om vrijdag vroeg naar Terschelling te vertrekken. Dan zal de wind voldoende zijn afgenomen. We zullen aan de wind over bakboord moeten varen. Afhankelijk van de dan actuele wind komen we ergens tussen het Duitse wad en Den Helder uit, maar dat

Zonsondergang op de Noordzee

zien we onderweg wel. Voor maandag wordt een stevige zuidenwind (20 knopen) voorspeld.

De wind is in het begin wat zuidelijker dan we hadden gehoopt en dus komen we oostelijker uit. We blijven over bakboord varen, in de hoop dat de wind zal ruimen (d.w.z. van zuid naar het westen zal draaien). Aan de wind varen is erg vermoeiend, de boot helt dan, want de golven zijn best hoog. We lopen onze shifts en maken goede voortgang. Uiteindelijk ruimt de wind precies voldoende om zonder overstag te gaan boven Terschelling uit te komen. Via het Schuitengat naar Terschelling is veel korter dan via de Slenk, maar het is er wel wat ondieper. Het is inmiddels afgaand water, de stroom staat tegen, en het is donker. We komen twee uur na hoogwater bij het begin van het Schuitengat. Daar staat veel stroom tegen. Wat doen we? De kaart geeft aan dat er net voldoende water staat. De tonnen liggen naast het diepste gedeelte. Wat zullen we doen: tussen de (onverlichte) tonnen door, of nemen we het volgens de kaart diepste gedeelte? We kiezen ervoor om vlak langs de rode tonnen te varen. Douwe zit op de boeg om met een zaklamp de tonnen aan te lichten, zodat ik ze van achteren goed kan zien. De dieptemeter geeft achtereenvolgens 5, 4, 3.5, 2.8, en 2.4 meter aan. Wij steken 2.1 meter. Wat doen we, teruggaan of toch omvaren? Het is nu bovendien echt donker. Maar dán neemt de diepte weer toe: 2.6 meter, 3.6 meter, 4 meter, dat is voldoende, we zijn over de richel, nu op naar de haven!

Zondag 18 augustus

Om middernacht leggen we, moe maar voldaan, aan in de haven van Terschelling: 360 mijl aan de wind in dik 66 uur. Wat zou deze tocht makkelijker zijn geweest bij een meer westelijke of zelfs wat noordelijke wind. Maandag 19 augustus rusten we uit van de oversteek en bekijken we alvast hoe we verder kunnen. De verwachting is niet goed: onbestendig, wat onbetrouwbaar weer, met wind precies uit de richting waar we naar toe moeten. Onze zoon Maarten is vandaag aan boord gekomen, om mee te varen naar Burghsluis. Maar dinsdag varen we ook niet uit, want dan blijkt het veel harder te waaien dan verwacht.

Woensdag 21 augustus

Vandaag is het niet veel beter, geen weer om over de Noordzee naar Burghsluis te gaan. Daarom besluiten we via het Wad en IJsselmeer te varen, en daarna bij IJmuiden weer de zee op te gaan. De wind staat W6. Met twee riffen en de kotterfok varen we over het Wad. Het gaat heerlijk. De sluis bij Kornwerderzand is tijdelijk buiten werking vanwege de hoge waterstand. Maar als we bij de sluis zijn, draait hij net weer en kunnen we vlot schutten. Nu op naar Enkhuizen over een knobbelig IJsselmeer.

Bokkig op de Boontjes

Donderdag waait het nog steeds hard, 7 bft. We blijven lekker liggen in Enkhuizen. Maar de tijd begint wel te dringen. Vrijdag tegen het eind van de dag lijkt de wind te gaan liggen. Dus ons voorlopige plan is om vrijdagavond te vertrekken en te proberen vóór 22.00 uur bij de Oranjesluizen te zijn. Daarna worden die niet meer bediend voor de pleziervaart (het plezier is trouwens wel wat minder geworden).

Vrijdag 23 augustus om 16.00 gooien we los vanuit het mooie Enkhuizen en gaan we door de sluis over het naviduct en vervolgens met twee riffen en een kotterfok het ondiepe Markermeer op. Het is wel even wennen, ongeveer één meter water onder de kiel; in Noorwegen was het soms 700 meter diep.

De wind neemt, zoals verwacht, snel af en we kunnen steeds meer zeil voeren, tot volledig tuig bij Marken. Na de Oranjesluizen varen we over een donker Noordzeekanaal naar IJmuiden. Er staat niet veel wind. Na de sluisen van IJmuiden wél: 6 bft uit het zuidwesten, daar moeten we juist naartoe. Dat is meer dan we eigenlijk willen, maar we zien wel wat het wordt. Dit lijkt ook wel een goede test: hoe is onze voortgang als we in windkracht 6 hoog aan de wind kruisen. Onze conclusie: die voortgang is echt helemaal niks! De hoge golven remmen ons erg af en zetten ons terug. De stroom helpt ons nog wel een beetje.

De kustwacht heeft ook met ons te doen en roept ons op, nadat een vliegtuig van de kustwacht laag over is gevlogen. Ze willen weten waar we vandaan komen, waar we naartoe willen, hoeveel mensen er aan boord zijn, welk merk en type boot we hebben, en wie de eigenaar is. En of we assistentie nodig hebben. Nou, nee hebben alles onder controle, maar het is niet echt prettig en het gaat frustrerend langzaam. Om wat hoger te kunnen lopen, halen we de kotterfok weg en starten we de motor. Stoppen in Scheveningen is een optie, maar om zondag thuis te zijn zullen we dan in de nacht van zaterdag op zondag moeten vertrekken voor een gunstig tij. Dus we besluiten om door te gaan. Onze voortgang met de motor een beetje bij is voldoende en als het licht wordt zijn we bij de Maasgeul. Het zicht is matig, maar met AIS op de plotter is het prima te doen, en we hebben ons keurig gemeld bij Sector Maasmond. Uiteindelijk hebben we tien schepen tegelijk in zicht, maar het gaat allemaal precies goed, we kunnen koers en vaart houden.

De wind wordt steeds zwakker en de stroom loopt mooi mee. Op het eind van de Banjaard trekt de wind plotseling weer aan, van 5 tot 25 knopen, waardoor we met een goede gang op de genua richting Roompotsluis stuiven. De sluis kunnen we vlot passeren; met onze 19.5 meter masthoogte gaat het wel krap, maar volgens de sluiswachter kan het prima.

Bijna weer thuis met de hele Familie

Nu verder over de mooie Oosterschelde, richting Burghsluis. Vlak voor Burghsluis komt een verwachte bui opzetten; 300 meter voordat we in de haven zijn barst het geweld los: 35 knopen wind en regen. We vinden het niet verantwoord om met deze wind de haven in te gaan en blijven op de motor voor de haven blijven liggen. Als de wind even wat minder wordt varen we naar binnen gevaren, waar we behulpzaam werden opgevangen. We zijn weer thuis na vier weken prachtige vakantie en met een spannende laatste week.

Wat hebben we van deze reis geleerd?

- 10 dagen om van Noorwegen weer in Burghsluis te komen is een goede inschatting.
- Op zee tegen een harde wind met hoge golven opkruisen is vermoeiend en frustrerend.
- Zorg ervoor dat je kunt wachten op de juiste wind.
- Vertrek als het kan.

De Soete Suikerbol
Burghse ring 31 | Burgh | T 0111 65 13 21

Interview met Ramon Bolier van het Oliegeultje

door Arjan Helle

Het is nu drie jaar geleden dat Ramon Bolier (38) zijn vrouw Anna manager werden van restaurant Het Oliegeultje. Dat was wel even wennen, zegt Ramon. Van de een op de andere dag leiding geven aan twintig man personeel en de eindverantwoordelijkheid dragen voor het reilen en zeilen van het restaurant. Opeens was hij de baas, een rolwisseling die niet vanzelf ging. De vorige uitbater was Michel, die was veel zakelijker dan ik, aldus Ramon. Een personeelslid vertelde hem eens dat Michel de boze vader was en hij de toffe oom. Die rollen draaiden om, nu moest Ramon af en toe politieagentje zijn om dingen voor elkaar te krijgen. Ramon: “Het maakt wel uit hoor, wie je in dienst hebt. Wij werken veel met leerlingen uit het HBO, daarmee verloopt de communicatie soepeler, maar je ontkomt er als manager niet aan dat je soms ook moet optreden. Ik laat mijn mensen ook meedenken bij het ontwikkelen van de kaart. Heeft iemand een goed idee, dan zet ie dat op een aparte iPad, compleet met alle ingrediënten en kruiden, en informatie over allergenen, dat is ook heel belangrijk. Aan het begin en het eind van het seizoen bekijken wij dan als team wat er op de kaart komt. En daarna maken we met de wijnleverancier de bijpassende wijnkeuze.”

Zo is er langzaam maar zeker een meer eigen stijl ontstaan, het restaurant verschuift wat dat betreft naar een iets chiquer segment. Op de kaart staan geen pannenkoeken meer (wel op het kindermenu!), maar meer schaal- en schelpdieren, passend bij deze maritieme omgeving. In de toekomst zal er, als het aan Ramon ligt, nog meer veranderen, maar een

sterrentent zal het Oliegeultje niet worden. Voor een Michelin-ster moet er te veel worden aangepast, ook aan het interieur, met een garderobe bijvoorbeeld. Dat gaat op deze plaats niet lukken. Het Oliegeultje moet het hebben van leden en passanten van onze vereniging, en van de vele passerende fietsers en toeristen die op het eiland logeren.

Wat is er, behalve de kaart, nog meer veranderd? Samen met zijn vrouw Anna heeft Ramon het Oliegeultje gastvrijer gemaakt. Het gaat niet alleen om de verdiensten, maar ook om de uitstraling en de kwaliteit, daarin wil hij zich onderscheiden.

Naar aanleiding van dit interview hebben mijn vrouw Thea en ik er weer eens gegeten. Welnu, het eten was heerlijk en de bediening gastvrij en vriendelijk, dus ik kan uit eigen ervaring bevestigen dat het Oliegeultje heel goed past bij onze haven.

Het VissersHuis

Voor reserveringen:
+31 (0)111-652259

Mei t/m September: De hele week geopend.
Oktober t/m April: Maandag en dinsdag gesloten.
December de gehele maand gesloten.
Januari op vrijdag, zaterdag en zondag geopend.
Keuken open van 17.00 tot 21.00u. Zondag vanaf 16.30u.

Van Burghsluis naar
het Vissershuis is het
6 min. met de auto
11 min. op de fiets

Visspecialiteiten Restaurant "Het Vissershuis"

info@hetvissershuis.nl
www.hetvissershuis.nl

Westenschouwenseweg 20
4328 RE Burgh-Haamstede

Cafeteria Klapwijk

Snacks

Ring 9 , 4328 AE Burgh - Haamstede
0111 - 651629

Clubtocht 2024

door Arjan Helle

Dit jaar was het clubweekend gepland aan het slot van de meimaand, precies op de scheiding van lente en zomer. Al een week voor vertrek schoven de leden van de Evenementencommissie onrustig rond in hun kajuitjes: het weerbericht! Het mocht dan bijna zomer zijn, de weersvoorspelling was N5 Bft, met regen. De diehards zagen daar een uitdaging in, maar de motorbootleden vreesden dat ze de hele inventaris van bakboord naar stuurboord zouden zien schuiven. Toch viel het niet mee om toe te geven dat het weer een belemmering zou vormen voor een tochtje binnendoor naar Middelburg.

In een voor deze correspondent geheim overleg van de commissie werd besloten niet met boten, maar met auto's naar Middelburg te gaan. De steigerborrel werd verplaatst naar het vertrouwde torentje aldaar. Vrijdag rond vijf uur verzamelen de

deelnemers zich met in eigen boot vervaardigde exquisite hapjes. Er was geen wedstrijd uitgeschreven voor de lekkerste snack, maar Leo en Marco zouden hoge ogen hebben gescoord. Niets ten nadele van de andere culinaire fabricaten, die waren ook lekker hoor, maar toch... Na een paar drankjes vult de prachtige stem van Coote de ruimte. Zij brengt de vele coupletten van het ontroerende lied Jan Soldaat van Jaap Fischer ten gehore, waarbij menig traantje wordt weggepinkt. Daarna worden enkele klassieke meezingers uit volle borst meegezongen.

De gevarieerde hapjes vinden gretig aftrek en de flessen raken leeg. Een heerlijke stormachtige nacht in de kooien wacht ons. Om tien uur de volgende ochtend is er palaver op de parkeerplaats. Om elf uur bereiken we de haven in Middelburg waar Hans Notebaart, de gids van de steegjeswandeling, ons staat op te wachten. Hij laat weten dat de verhouding tussen wat waar en wat verzonnen is 30:70 bedraagt. We moeten dus goed opletten. Onze groep is behoorlijk groot, de steegjes zijn smal en glad, en het tempo is hoog.

Bovendien is het ook nog Volkoren-weekend, een weekend waarin diverse koren liederen ten gehore brengen. Het is een drukte van belang en onze groep laveert tussen de muziek en de toehoorders door. De koren zingen fantastisch, maar we kunnen niet lang blijven luisteren, want we willen de aansluiting met

onze gids niet verliezen. Telkens als we stil staan is er een beloning in de vorm van een leuk verhaal, een anekdote of een mopje. Een aantal daarvan gaan over de animositeit tussen Vlissingen en Middelburg. Vlissingen heeft drie B's: de Boulevard, de Bioscoop en de Bus naar Middelburg.

Zelfs de Middelburgers onder ons ontdekken nieuwe plekje's en horen nieuwe dingen over de stad. Dit alles passeert niet zonder chauvinisme de tong van onze gids. Na twee en een half uur bereiken we de Dam. Tot slot volgt nog een korte quiz, waarbij we kunnen aangeven wat wel en wat niet waar was in een verhaal en rondleiding.

Nu nog een gezellige lunch in de Gasterij, hartje stad. De sfeer zit er goed in. We praten lekker bij en kijken uit naar de volgende clubtocht - met boten en met zon!

Cursus denken als een vis

door Arjan Helle

Een aantal leden van onze vereniging kunnen al goed vissen, maar vooral voor de zeilers valt er nog veel te leren. Daarom was de evenementencommissie blij met het initiatief van ons lid John Bijl om ons de kneepjes van het vak te laten leren door zijn compagnon Ard Stoutjesdijk. John en Ard runnen aan de Roterij in Burgh Haamstede het bedrijf VitroPlus. Daar kweken zij varens, waarvan er miljoenen per jaar over de hele wereld worden verkocht.

Ter ontspanning en als uitlaatklep voor zijn drukke baan doet Ard aan vissen. Inmiddels heeft hij leren denken als een vis. Zijn kennis wil hij graag delen met de leden van onze watersportvereniging. Ard heeft zijn presentatie zorgvuldig opgebouwd. Het begint met de diverse soorten hengels. Hun lengte, gewicht en stijfheid zijn belangrijke factoren. En de vislijn is niet iets wat je zomaar op je molen draait, de dikte en de breekkracht ervan helpen mee om de vis te verleiden in je haak te bijten.

Nu is de ene vis de andere niet. Je hebt er, net als bij mensen, slimme en domme bij. Een makreel bijvoorbeeld is een beetje dom, die bijt altijd in een paternoster van vijf pluimpjes.

Maar een zeebaars heeft dat door. Hij hoort de motor van je boot en het tikken van de echo, en weg is ie. Daar moet je dus iets anders voor verzinnen. Je laat je bijvoorbeeld, met de motor en alle apparatuur uit, op de stroom meevoeren over een scheepswrak. Daarvan zijn er nogal van, ook op de bodem van de Oosterschelde. Je kunt ze terugvinden op internet, of ze met behulp van een speciale app downloaden op je plotter. Vervolgens vaar je met de juiste stroom over dat wrak heen en laat je de vislijn stuiten op de bodem. Daarin zijn wij dan weer slimmer dan de zeebaars, want die trapt er geheid met open bek in.

Dit is overigens informatie voor de vissers van onze club, die ik ook met open mond naar deze presentatie heb zien luisteren. Voor de zeilers was er eveneens goed nieuws: iedere zeiler die van Burghsluis naar Bruinisse vaart, goed heeft opgelet, en met het juiste materiaal is uitgerust, zal voor hij in Bruinisse is een baars gevangen hebben! Voorwaar geen geringe toezegging. Er worden driftig aantekeningen gemaakt over de draaddikte, de juiste onderlijn, en het belang van scherpe haakjes. Want let op, lieve lezers, met een haakje van vorig jaar, dat door roest niet meer helemaal vlijmscherp is, vervalt direct je garantie op het vangen van zo'n prachtige zeebaars.

Zo leerde Ard ons spelenderwijs de geheimen van de tong, de wijting, de rog en de haai, en het gevaar van de pieterman. Na ruim anderhalf uur namen wij, met volgeschreven notitieblaadjes afscheid van onze presentator. Als dank ontving hij een prachtige vispan van onze vereniging. Tot slot mochten we nog vers gevangen gerookte scharretjes proeven.

Met dank aan John Bijl en Ard Stoutjesdijk. Mocht je na het lezen van dit verslagje denken dat je iets gemist hebt, schrijf je dan volgende keer op tijd in voor het leuke aanbod van activiteiten van de evenementencommissie.

Viswedstrijd WSV Burghsluis

door Kees Overbeeke

Op 27 juli 2024 was het weer zover. De vissers van onze watersportvereniging waren al ruim voor de starttijd aanwezig. Ze lieten zich de verse koffie van Thea Helle, die dit evenement had geregeld, goed smaken. De verhalen over goede stekken en het vangen van grote vissen kwamen hierbij op gang.

Overleg door de deelnemers

De wedstrijd zou gaan om vissoorten die momenteel bij Burghsluis gevangen werden. De leiding was ditmaal in handen van Willem van Zalm; die verving Pieter Loren de Jong, die wegens ziekte verhinderd was.

Vooraf was afgesproken met hoeveel punten een bepaalde vissoort zou worden

gewaardeerd: zeebaars en rog 3 punten, haai en overige vissoorten 1 punt. Wie de meeste punten haalde zou de hoofdprijs krijgen.

Gevist zou worden tussen de Westbout en het Schelphoekgat.

De paar vissers die geen visbootje bezaten werden in overleg over de andere boten verdeeld.

Bij de start waren ook Willem en Dorothee van Veen aanwezig; zij begonnen deze dag tevens aan hun reis naar Noorwegen (zie het verslag van hun belevenissen verderop in dit blad).

Na nog wat wenken en goede raad werden de motoren gestart en ging men op weg naar de visstekken. In totaal deden er vijf visboten mee.

Afgesproken was om tot drie uur in de middag te vissen; daarna zou het anker gelicht worden en de terugtocht naar de haven beginnen.

In de haven werden de boten schoon gemaakt en daarna verzamelde men zich rondom het koepeltje, waar al een drankje en een hapje klaar staan. Toen kwamen de verhalen los. Er bleek wat verder op de Oosterschelde toch nogal wat haai te zitten, op de meeste boten werd er wel één uit het water gehaald. Ook werd er zeebaars en nog een paar andere vissoorten gevangen.

Dat haaien een behoorlijk ruw vel hebben heeft René van Beemt ondervonden. Of dit te maken had met Renés eigen dunne huid, of met het gespartel van een haai met een zeer ruwe huid, vertelt het verhaal niet. Gelukkig was er een EHBO-kist aan boord, zodat hij zijn verwonding met een mooi verband kon bedekken.

Na de wedstrijd komen de verhalen los

Tot slot werden de prijzen bekendgemaakt:

- De gedeelde 1^e prijs ging naar Aard Stoutjesdijk en Willem van Zalm (beiden 8 punten).
- De 2^e prijs was voor John Bolraap, die een haai van 130 cm had gevangen (zie foto).

John Bolraap met zijn vangst

Verder waren er troostprijzen voor Ron v.d. Deijl, voor Henri Duijsters (die was zijn hengel kwijtgeraakt, omdat hij een waarschijnlijk een 'grote vis' aan de haak zou hebben geslagen) en voor de tweekoppige bemanning van de Eenhoorn, deze hadden slechts 1 punt verzameld. Onder het genot van een hapje en een drankje werden de belevenissen van de vissers nogmaals uitgebreid besproken.

Dit visevenement is zeker voor herhaling vatbaar. Op naar 2025!

De Hine Moana vaart naar Galicië

door Marcel en Mieke Wijsman

In de zomer van 2023 hebben wij onze Hine Moana naar La Coruña in Galicië gevaren, een reis van drie maanden. Dat had natuurlijk ook in twee weken gekund, maar we hebben ervoor gekozen om te ‘hoppen’ en zoveel mogelijk te zien van de prachtige kust die Europa rijk is.

Onze horizon ging toen nog niet verder dan The Needles, in de Solent. We hadden alleen ervaring op het redelijk ‘beschutte’ water van Het Kanaal, met scheepvaart op roepafstand, havens binnen de dertig mijl, goed georganiseerde kustwachten, en redelijk voorspelbaar weer. Voorbij die bekende horizon kwamen we buiten onze comfortzone.

Tot onze horizon

Via Oostende, Duinkerke, Boulogne, Eastbourne en Brighton varen we naar onze favoriete Chichester Harbour. Het wordt een moeizame tocht. In de zomer van 2023 staat er veel en harde wind uit het zuidwesten. We doen er twee weken over om in Chichester te komen. Dagenlang liggen we verwaaid in Eastbourne en Brighton. Intussen vaart een armada van beter ontwikkelde zeilers kriskras bij 35 knopen wind in dezelfde omgeving als de Fastnet Race. Gelukkig hebben we onze fietsen meegenomen, zodat we tijdens de verwaaide dagen de Seven Sisters en het verdere landschap van Zuid-Engeland kunnen verkennen. Vooral Chichester Harbour is wat ons betreft een aanrader: relaxed, heel Engels. Met name Bosham ziet er, denken we, uit zoals Schouwen-Duiveland tweehonderd jaar geleden.

En er voorbij

's Morgens om vijf uur met negen knopen langs de Needles naar buiten gespoeld te worden is een indrukwekkende belevenis. Op naar de Kanaaleilanden. De oversteek gaat helemaal zoals gepland: met het tij de Solent uit en precies op tijd bij de Alderney Race, die ook weer zorgt voor een snelheid van negen knopen. We gaan voor anker in Alderney en varen de volgende dag door naar Guernsey. Een andere omgeving. De krijtrotsen maken plaats voor vervaarlijke basaltpunten. Vooraf hadden we niet zo'n goed gevoel bij Guernsey, maar wát een fraaie haven en wát is het er mooi. We blijven er een paar dagen liggen en fietsen het hele eiland rond. Na Guernsey begint voor ons de serieuze uitdaging: de kop van Bretagne. Aan de deining merk je hier goed de invloed van de oceaan. Via Lezardrieux en Roskoff varen we naar Aber Wrach, het vertrekpunt voor de ronding van de uiterste punt van Bretagne. Het zijn stuk voor stuk prachtige tochten. Langs deze ruige kust krijgen we leerzame lessen in nederigheid. Het ene moment lijkt het water te koken, terwijl we wat later, enkele tientallen meters van de puntige rotsen af, het zeil moeten strijken.

Zuid-Bretagne

De kust van Zuid-Bretagne is rustiger. Maar wellicht is dat een vertekening, want tot aan Brest hebben we tegen een zuidwestenwind in geworsteld, terwijl de wind nu van achter komt. Via Benodet, Lorient, Morbihan, Ile d'Yeu, en Les Sables d'Olonne zakken we rustig af naar La Rochelle. De kust is mooi en er wordt veel gevaren. De plaatsen zijn toeristisch aantrekkelijk en er valt genoeg te beleven. Geregeld komen we dezelfde boten tegen die samen met ons afzakken naar het zuiden.

Golf van Biskaje

Tot nu toe hebben we de Golf van Biskaje een beetje voor ons uitgeschoven, maar we weten dat het er een keer van moet komen. Eerder hadden we al besloten om niet direct vanuit Brest of Ile d'Yeu over te steken, maar deze zo kort mogelijk te maken. Langs de Zuid Franse kust kom je echter niet uit met dagtochten, tenzij je het aandurft om het Meer van Arcachon binnen te varen. In La Rochelle maken we ons plan.

In een goed weergat zullen we oversteken naar Santander, een tocht van twee dagen en een nacht. Zodra de weersverwachting goed is vertrekken we met halve wind uit La Rochelle. Is dit nu het beruchte Biskaje, het lijkt meer op een tochtje Grevelingen? Twaalf knopen, halve wind, beter krijg je het niet. Om vijf uur in de ochtend wordt de zuidelijke hemel opgelicht. Eerst enkel wat lichtflitsen, maar al snel is het alsof er een enorme tl-balk met startproblemen aan de hemel hangt. Als ik vervolgens op de plotter alle tonijnvissers in de omgeving met vijftien knopen naar het oosten zie varen, slaat de twijfel toe. Doen ze dat om het onweer te ontvluchten? We denken nog even na, maar besluiten dan snel hun voorbeeld te volgen. Alleen is er wel een verschil tussen vijftien en zes knopen! Vijf uur lang varen we op de motor volle kracht in de richting van de Franse kust, terwijl achter ons de onweersbui heftig flitsend langstrekt. Het lijkt erop dat hij ons alleen net heeft geschampt, de tonijnvissers liggen ondertussen alweer te vissen. De wind is inmiddels stevig naar het zuidwesten aangetrokken. Santander lijkt niet meer te bezeilen. Arcachon benaderen aan lagerwal? Dat is nu precies wat je niet wilt. Maar recht tegen de wind in naar Santander wordt het ook niet. Terwijl we twijfelen draait de wind binnen tien minuten 180 graden en de rest van de dag varen we met een ruime wind naar Bilbao.

Noord Spaanse kust

Zo veel boten als we in Zuid-Bretagne zien, zo weinig komen we tegen langs de noord Spaanse kust. Spanjaarden lijken geen zeilers te zijn en nu snappen we waarom. De Noord-Spaanse kust is uitgestrekt. De havens zijn er niet altijd toegankelijk en liggen ver uit elkaar. Bovendien is de wind erg onvoorspelbaar. Je kunt met windstilte de haven uitvaren, en dezelfde dag 25 knopen uit het oosten, maar ook uit het westen krijgen. Op de kustwacht hoef je niet te rekenen, en kanaal 16 blijft gewoon de hele dag stil. Maar wát is de kust mooi, ruig, ongerept en eenzaam. Op de lange oceaandeining varen we langs de besneeuwde toppen van de Picos. We doen de havens van Laredo, Santander, Gijon, Aviles, en Ribadeo aan. En we beleven de nodige avonturen met een visnet en een plastic zak in de schroef, niet voorspelde harde wind en de nodige windstiltes. In een paar weken hoppen we langzaam richting A Coruña.

We besluiten dat dit onze eindbestemming zal zijn. De Spaanse Ria's ten zuiden van A Coruña zijn een mooie vakantiebestemming voor 2024. Gelukkig vinden we een ligplaats in de goed uitgeruste haven van Sada.

Terug op de fiets

In Sada zetten we de boot op de wal voor de winter op de wal en we besluiten op de fiets terug te gaan richting Nederland.

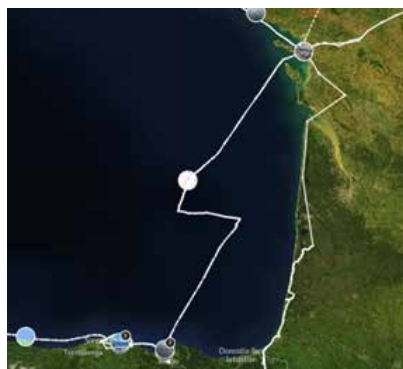
We fietsen de Camino

in omgekeerde richting: van Santiago de Compostella tot La Rochelle.

De Hine Moana ligt nu alweer een jaar in Sada. We zijn er een paar keer geweest voor een korte vakantie, en de afgelopen tijd hebben we vijf weken rondgevaren in de verschillende Ria's. Galicië is een onontdekt gebied dat door veel zeilers op hun reis richting Gibraltar wordt overgeslagen. Er is nauwelijks toerisme, het water is blauw en als je 's morgens uit je bed in het water duikt zwemmen de dolfijnen op tientallen meters afstand.

We denken volgend jaar in twee etappes weer terug te varen naar Burghsluis. In de meivakantie de oversteek via Gijon naar Quiberon, en in de zomervakantie de rest. Voor wie nieuwsgierig is geworden en meer details met foto's wil zien is er een Polarsteps beschikbaar.

[www.polarsteps.com/
Marcelwijsman](http://www.polarsteps.com/Marcelwijsman)

Het Captainsdiner

door Cees Breukers

Reeds vroeg in de ochtend werden de Vikingmannen en -vrouwen door Thea ingedeeld op deskundigheid en aan het werk gezet. Dat betekende dat overwegend mannen de tent gingen bouwen en dat overwegend vrouwen aan het bakken, braden en koken sloegen. Even later arriveerde de boot van Joop en Suus als episch culinair centrum waar op dat moment een enorme hoeveelheid gehaktballen werden gedraaid.

De vikingmannen hadden het zwaar. Na het gebruikelijke gestoethaspel over de functie van paaltje A, B, of B-met-voetje zat het geraamte van de kap snel in elkaar, maar het bespannen met tentdoek was vanwege de snoeiharde wind een probleem. Toen het dak er, na veel trekken en duwen, eenmaal op zat moesten met verenigde krachten de palen voor de achterwand onder de kap worden geplaatst. Precies op dat moment greep een windvlaag het dak met de vijf dappere vikingmannen die aan de kapconstructie hingen. Het scheelde niet veel of ze waren met dak en al op het volgende eiland beland. Uiteindelijk hebben we gewoon alleen de káp schuin geplaatst, dat ging prima.

Maar ook onze vikingvrouwen hadden het niet makkelijk. Hun natuurlijke schoonheid en odeur lag onder grote druk vanwege gespetter en vette walmen van kaantjes, speklappen en gehaktballen. Maar ze gingen dapper door. Ook Joop en Suus waren afgepeigerd, maar zij hielden eveneens vol.

Tegen vijven was alles klaar en kon het brassen beginnen. De wind was inmiddels gaan liggen, de nog steeds warme zon was aan het zakken, en de flessen gingen open.

Op zulke momenten is onze vereniging op z'n best. Sterke verhalen, wetenschappelijke verhandelingen, zielenroerselen, politieke opvattingen, alles komt met overtuiging langs en wordt besproken, totdat de leegheid van de fles en de nachtelijke kou ons richting de kooi stuurt.

Dank, Joop en Suus

Dank, vikingjongens en -meisjes

Dank, lieve vereniging

Dank, voor deze plek

Interview met Michel Freeriks

door Arjan Helle

Op 15 augustus, een stralende zomerdag, is volgens afspraak het project ‘Sanitair’ nog eens onder de loep genomen. Onze secretaris Michel Freeriks ziet met bescheiden tevredenheid terug op het resultaat. Maar dat resultaat kwam niet vanzelf. Michel noemt dit een van zijn ingewikkeldste klussen. Het verschilde enorm van waaraan hij gewend was bij projecten in de gezondheidszorg en vroeg om een andere aanpak om hetzelfde goede resultaat te krijgen. Dit was lang niet zo conceptueel, maar veel meer uitvoerend. Michel werkte hierbij samen met Albert Valk en Roland Krijger, die veel relevante ervaring inbrachten bij de planning en de uitvoering. Het was een teamklus, waarbij deze vakmensen niet konden ontbreken. Dat kwam bijvoorbeeld naar voren bij claims voor meerwerk. Ook de volgorde van de verschillende onderdelen was een puzzel. Soms ontbraken er stukjes, wat dan direct tot oponthoud zouden kunnen leiden. Je kunt geen vloer leggen als de leidingen er nog niet liggen. En er kunnen geen leidingen worden gelegd als de timmerman nog bezig is. Het op tijd ontdekken van omissies en het communiceren met de diverse partijen was een klus op zich. Michel was, net als Roland en Albert, heel vaak op de haven om alles in goede banen te leiden.

Het begon allemaal met het bestuderen van de tekeningen van de bestaande situatie, de plannen van de commissie sanitair, en het pakket van eisen dat de leden hadden opgesteld: een temperatuurverschillen bij het douchen, geen waterdrukproblemen, geen stank, geen verstoppingen en verbetering van de privacy. Albert Valk heeft met zijn medewerkers veel inbreng gehad bij de uiteindelijke invulling van het sanitaire gedeelte. Daarnaast hebben Roland, Ad de Hamer en Leen Verloo een aantal werkzaamheden uitgevoerd, zoals bijvoorbeeld het aanbrengen van ventilatieroosters en bekisting rond de afvoer van het dames-gedeelte: daarmee zijn kosten bespaard.

Michel vond dat bij het ontwerp van het havenkantoor ook rekening gehouden moest worden met de arbo-eisen voor de werkruimte van de havenmeesters. Daarom nam hij een architect in de arm, die voor deze beperkte ruimte een prachtig multifunctioneel ontwerp maakte, dat bovendien aan alle vereisten voldeed.

Als je al lang in een zelfde ruimte werkt zie je vaak de onvolkomenheden niet. Zo had het bouwteam te maken met de nodige weerstand om de bestaande situatie te transformeren. Maar aan de andere kant kwamen er van de vaste gebruikers van het havenkantoor zeer goede suggesties over bijvoorbeeld zonwerende dakbedekking - want het kan erg warm worden in het havenkantoor. Tevens werden heel praktische verbeteringen aangebracht in de lay-out van balie en werkvlakken. Die combinatie van wensen, techniek, volgorde, weerstanden en aanvullende wensen maakte het project ingewikkeld, of zoals Michel het diplomatieker verwoordt: er kon veel worden geleerd.

Nu het klaar is en het seizoen in volle gang is kijkt Michel tevreden naar het bereikte resultaat. Er zijn gescheiden ruimtes voor mannen en vrouwen gekomen. Alle vermelde problemen zijn opgelost. Zowel de leden als de passanten zijn heel tevreden over het sanitair en over de receptie. Een marina is het niet geworden, maar wel is alles efficiënt en praktisch ingedeeld. Zijn we nu helemaal klaar? Nee, natuurlijk niet. Toen de bouw in gang gezet werd bleek dat de elektra en de dataleidingen in het havenkantoor sterk verouderd waren. Er was in de loop der jaren steeds wat bij gekomen, waarbij het nieuwe telkens vastgeknoopt werd aan het oude, met als resultaat een chaotische kluwen van draden.

Arno Voerman heeft alles ontward en opnieuw aangelegd, zodat de communicatie-infrastructuur van de haven overzichtelijk is geworden. En van het één komt het ander, want wie communicatie zegt kan niet om een goed werkend wifi-systeem heen - een volgende klus dus die moet worden aangepakt. En ook daar zit van alles aan vast. Zo komen er bijvoorbeeld warmtelinten om vocht te weren uit de zenders op de palen in de haven. Wie déntk daar nu aan, wanneer hij op de steiger snel even het weerbericht checkt op Windguru.

Heeft Michel nu nog meer plannen? Even kijkt hij bedenkelijk, maar hij kan zijn ideeën niet voor zich houden. Een onderbouw voor het Torentje, het rode bovendeel zou dan bovenop een nieuw gebouw gezet moeten worden, als een iconisch baken aan de Oosterschelde, een soort paard van Marken, maar dan hier aan de Landegent-pier. En er zou een clubhuis moeten komen dat toegankelijk is voor zowel leden als gasten, in samenwerking met het Oliegeultje, zodat je er terecht kunnen voor een betaalbaar biertje of een glaasje Barolo.

Stel je eens voor hoe mooi dat alles er uit zou zien! Zo te horen heeft onze secretaris de smaak van het bouwen bij onze kleine, maar oergezellige vereniging flink te pakken. Het zal me niet verbazen als we dit plan op een toekomstige algemene ledenvergadering gaan terugzien.

Evenementencommissie 2024

door Thea Helle

De evenementencommissie kijkt terug op een succesvol jaar. We zijn erg blij met de grote opkomst bij de acht georganiseerde activiteiten. Van een aantal daarvan staat een verslagje met foto's in de Torenmeermin. Nogmaals onze dank voor degenen die hebben geholpen bij de organisatie.

Als commissie willen we graag dat er zoveel mogelijk leden deelnemen en dat er een goede spreiding is tussen jong en oud, de verschillende steigers, en de zeilers en de vissers. Dat laatste is goed gelukt bij de viswedstrijd.

Opnieuw hebben we ervaren hoe afhankelijk van het weer een watersportvereniging is bij clubactiviteiten. De clubtocht naar Middelburg hebben we helaas niet met onze boten kunnen realiseren, maar het was toch een geslaagd weekend, met de steigerborrel in het torentje. Voor de Regatta was te weinig belangstelling. We denken na over een alternatief; jullie ideeën zijn daarbij van harte welkom. Ons mailadres is evenementencommissie@wsvburghsluis.nl.

Komende winter gaan we nadenken over het programma voor volgend jaar. Jullie suggesties voor activiteiten zullen we daarbij graag meenemen.

De evenementencommissie

Nelleke Stommen
Willem van Veen
Maarten Steinman
Thea Helle

Windstil naar Pin Mill

door Tineke den Harder

Een traditie kunnen we het als W.S.V. Burghsluis nog niet noemen, maar het begin is er! Was er vorig jaar teveel wind, nu speelde in eerste instantie een gebrek aan wind en later de windrichting ons parten. Maar we zijn wèl bij zonsopkomst (om 6.00 uur) op Hemelvaartsdag met twee boten (de Faam met Dorothée, Willem en opstappers Martijn en Jacqueline, en de Måneskin met Eric en Tineke) vertrokken in de goede richting: naar de Roompotsluis! De motortocht over de Oosterschelde

leverde prachtige plaatjes op; en ook lichte stress, want de motor van de Måneskin had last van een spontaan wisselend toerental. Uiteindelijk is besloten dat we dit zouden negeren, omdat de Måneskin in geval van nood terug kon vallen op de Faam. Op naar de Roompotsluis dus. Onder begeleiding van bruinvissen die vlakbij de boot opdoken stemden we af met de sluiswachter of we onder de brug door konden. Beide boten hebben namelijk een hoge mast van rond de twintig meter en zijn dus afhankelijk van de waterstand om onder de brug van de sluis door te kunnen. Maar het lukte en met het tij mee voeren we naar Oostende, voornamelijk op de motor en een klein uurtje onder zeil.

Waren we bij het palaver van woensdagavond nog van plan om vanuit Oostende naar Ramsgate over te steken, het palaver van donderdagavond leidde ons naar Breskens en de Pin Mill droom viel daarmee definitief in duigen. Nadat we onze teleurstelling hadden weggedronken kregen we van Martijn en Jacqueline op de avondwandeling nog een heerlijk troostijsje en zijn we onze hutten ingedoken om de volgende ochtend op de afgesproken tijd van elf uur te kunnen vertrekken.

De Faam, of eigenlijk Willem, wilde stiekem eerder vertrekken om de Måneskin voor te blijven, maar dat vond de bemanning van de Måneskin niet zo'n goed idee, vanwege de instabiele motor. Het compromis 'om 10.30 te vertrekken' viel deels in het water, of eigenlijk in de blubber, want de Måneskin lag vast aan de grond. De Faam zeilde vervolgens hoog aan de wind richting de Westerschelde, de Måneskin zeilde met wat ruimere wind, al opkruisend, richting Engeland en terug met de Faam mee. De wind nam verder toe en de Måneskin plaatste zelfs een rif. De Faam had geen last van riffen en voer een half uurtje na de Måneskin Breskens binnen.

Het palaver van vrijdagavond op de Faam leidde uiteindelijk naar Wemeldinge via de Westerschelde. Een geweldige zeiltocht op voor zowel de Faam als de Måneskin nieuw vaarwater! Via het Thomasgeultje en het Fietspad (waarschijnlijk hoge vraagscores in de volgende Regatta-pubquiz...) zijn we naar de sluis van Hansweert gezeild. De Måneskin kruiste daarbij regelmatig de vaargeul, de Faam hield zich wat beter aan de regels en volgde het Fietspad. Daarna over het Kanaal

van Wemeldinge naar de haven gevaren, waar we het palaver oversloegen omdat de volgende bestemming overduidelijk was: de thuishaven Burghsluis! In plaats daarvan hebben we heerlijk gegeten op het terras bij de jachthaven, waar we Chris en Marleen van de C-Breeze ook nog tegenkwamen. Later op de avond zijn we nog op zoek gegaan naar het noorderlicht, maar dat hebben we helaas niet gevonden. Leuke haven trouwens dat Wemeldinge!

De volgende dag koos de Måneskin voor de route over het Brabants Vaarwater, de Faam ging via de andere kant van de Galgenplaat naar de Zeelandbrug, waar de C-Breeze ook al voor de brug lag te wachten. Dit resulteerde al snel in een minizeilwedstrijdje, waarbij de C-Breeze haar brandschone buik liet zien en er aan de wind hard vandoor ging. Ook de Faam, met Martijn aan het roer, liet zich duidelijk zien en loefde de Måneskin er ter hoogte van de Schelphoek bijna uit, maar door bij de Faam onderlangs te schieten kon de Måneskin ontsnappen. Gelukkig voor de Måneskin zat er na de bocht ook nog een flink stuk ruime wind / voor de wind bij, waardoor ze uiteindelijk nipt de C-Breeze voorbij voer. Een mooie afronding van een prachtige 'alweer niet naar Pin Mill tocht'.

Overigens is de Raspa in hetzelfde weekend wèl naar Pin Mill gevaren en is de Faam twee weken later alsnog naar Pin Mill overgestoken.

De jaarlijkse mosselmaaltijd

Zaterdag 29 september werd de jaarlijkse mosselmaaltijd, aan boord van de Ms. "Onrust" gehouden. De belangstelling was iets minder dan vorig jaar. Maar dat deed niets af aan de gezelligheid en de zeer smakelijke mosselmaaltijd.

Dit was tevens het laatste evenement van 2024, met een welgemeende dank aan de organisatoren.

Dit is een belangrijke tafel, hier worden de munten verdeeld.

Er wordt gezellig bijgekleetst voordat de mosselen komen.

Dit was na de mosselen iedereen had nog wel wat te vertellen.

De pot van Helle

door Arjan Helle

Ik was zo beduusd dat ik niet meer weet wie de aankondiging deed in de voorjaars-ALV, de voorzitter of de secretaris. Maar opeens werd bekendgemaakt dat boven het door mij vurig gewenste urinoir een koperen bordje zou worden aangebracht waar “De pot van Helle” op stond.

Eervol natuurlijk! Het was voor mij een complete verrassing. Ik dacht dat de vergadering zou gaan over wapperende winterhuikjes, maar dit nieuws was veel mooier en voornamer. Onze familie zou het beschouwen als een eerbetoon aan mijn oom, die huisarts was geweest in Egmond aan Zee.

Naar hem was de Dokter Helle-boulevard genoemd. Dat nieuws ging destijds als een lopend vuurtje door de familie. Iedereen werd geacht even te komen kijken. Ik stelde me daarbij iets magistraals voor: een boulevard, een allee. Maar toen de familie ter plaatse kwam kijken bleek het om een duinpad te gaan.

Jos Boone
watersport

Navigatie apparatuur

Technische uitrusting

Casual- en zeilkleding

Diesel- en GTL tankstation

Al sinds 1975 **advies op maat**
en ruime voorraad op ons
winkelschip in Middelburg

VETUS CENTER

josboone.nl

Jachthaven Middelburg / Maisbaai 1 / 0118 629 913 / info@josboone.nl